

POSTANOWIENIE

10 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 10 października 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa J.S.

przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 12 czerwca 2023 r., I ACa 1034/22,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

2. zasądza od pozwanego Bank spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda J.S. kwotę 5 417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty;

3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot części uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.

UZASADNIENIE

Pozwany Bank spółka akcyjna w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 12 czerwca 2023 r., sygn. akt I ACa 1034/22 wydanego w sprawie o zapłatę.

W piśmie z 23 lipca 2024 r. pełnomocnik skarżącego zawarł oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej oraz wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego i wzajemne zniesienie kosztów pomiędzy stronami. Jednocześnie wniósł o zwrot połowy opłaty sądowej od złożonej skargi na wskazany rachunek bankowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli; dokonanie tej czynności powoduje konieczność umorzenia postępowania (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V CSK 444/12). Wobec oświadczenia pozwanego o cofnięciu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umorzył zatem postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego wywołanych wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz.1964), uwzględniając złożony skutecznie przez powoda w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie tych kosztów. Zasądzone koszty obejmują także opłatę skarbową uiszczoną od złożonego do akt sprawy pełnomocnictwa procesowego. W sytuacji braku reakcji drugiej strony (powoda) na zawarty w piśmie pozwanego z 23 lipca 2024 r. wniosek o wzajemne zniesienie kosztów pomiędzy stronami, jak również wobec braku przedłożenia przez pozwanego porozumienia, które by o takim rozstrzygnięciu kosztów stanowiło, należy przyjąć, że obowiązuje reguła „kto przegrywa, ten płaci”, a cofnięcie skargi jest równoznaczne z uznaniem, że skarga nie była zasadna.

W przypadku cofnięcia skargi kasacyjnej stronę inicjującą postępowanie przed Sądem Najwyższym należy zatem uznać za stronę przegrywającą sprawę.

Natomiast w przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi do rozpoznania wniosku pozwanego o zwrot połowy opłaty od skargi kasacyjnej, uwzględniając załączone do akt dowody uiszczenia opłaty od wniesionej skargi z Oddziału Finansowego tego Sądu (k.502 i k.459), orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 959). Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest bowiem sąd, który pobrał daną opłatę.

[SOP]

r.g.